

Dosar nr. 6945/2/2014

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA a VIII-a CONTENCIOS ADMINISTRATIV și FISCAL
Sentința nr. 1067
Ședința publică din data de 16 aprilie 2015
Completul constituit din:
PREȘEDINTE: DANIEL MARIAN DRĂGHICI
GREFIER: MIHAELA GRIGORE

Pe rol fiind acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâțul SOCOL VALERIU, având ca obiect constatarea calității de lucrător al Securității.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 2 aprilie 2015, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte din prezența sentință, însă Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, când a hotărât următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra prezentei acțiuni în contencios administrativ, constată următoarele:

1. Acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității.

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 19.11.2014, reclamantul Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității a solicitat, în baza indiciilor rezultate din documentele existente la dosar, să se aprecieze asupra calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâțul Socol Valeriu, născut la data de 07.05.1939, în municipiul Ploiești, județul Prahova, fiul lui Victor și Olimpia, domiciliat în [REDACTAT]

În motivare, reclamantul a arătat că, prin cererea nr. P4826/11/17.02.2014, adresată C.N.S.A.S. de către [REDACTAT] s-a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petentul a avut acces în temeiul art. 1 alin. 7 din OUG nr. 24/2008. Astfel, în dosarul nr. I263234 (cotă C.N.S.A.S.), pârâțul figurează în volumul 1, la filele 1, 18 și 48. Totodată, prin cererea nr. P 7283/10/22.07.2011, adresată C.N.S.A.S. de către [REDACTAT] s-a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului la care petenta a avut acces. Astfel, în dosarul nr. I261065 (cotă C.N.S.A.S.), pârâțul figurează la fila 13.

Reclamantul a arătat că, astfel cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/1/1197/15.05.2014, pârâtul, având gradul de locotenent colonel în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Prahova, Serviciul 3 (1981-1983), a participat activ la urmărirea informativă a lui [REDACTAT], de profesie agent de turism, care, în urma unei călătorii întreprinse în China și Maroc, a refuzat revenirea în țară. Ulterior, a fost supravegheat informativ „în scopul cunoașterii naturii relațiilor cu legăturile din țară”. Astfel, „pentru a obține date cât mai complete despre situația sa, a intențiilor și planurilor de viitor, cât și pentru a acționa în direcția determinării lui să revină în țară”, pârâtul a propus „lucrarea sa în evidența dos. de problemă și întreprinderea următoarelor măsuri” informativ -operative: „prin inf. Tamblac, care se află în relații cu soția obiectivului, se va acționa în direcția contactării ei, pentru a stabili date cât mai complete despre situația prezentă a lui, de a-i obține adresa, și acționarea în paralel pentru a-l determina să revină în țară”; „pentru a obține date despre situația obiectivului și natura relațiilor cu familia, vor fi luate măsuri <S> (interceptarea corespondenței-n.n.) și <I.C.T.> (interceptarea convorbirilor telefonice-n.n.) la părinți și soție”.

Reclamantul a precizat că măsurile propuse au fost puse în aplicare. Astfel, instalarea tehnicii operative la domiciliul familiei persoanei urmărite a fost solicitată prin adresa din 04.11.1981, formular tipizat, completat olograf de lt. col. Socol Valeriu, indicativ 309/SV/, document în care se consemnează: „prin folosirea mijlocului T.O. ne interesează: date asupra soțului rămas ilegal în str. și aflat în Austria, intenții și planuri de viitor ale acestuia, intenții de revenire în țară, alte date privind conținutul relațiilor. Datele și informațiile rezultate vor fi trimise la indicativ 309/tov. lt. col. Socol Valeriu, tel. 198, care va asigura o permanentă cooperare cu Unitatea „T” în această problemă”. Punerea în aplicare a măsurilor operative de interceptare a corespondenței și a convorbirilor telefonice purtate de titular cu familia din țară este confirmată și de raportul cu propuneri de scoatere din cadrul evidenței dosarului de problemă a numitului C.D. din data de 14.06.1985: „pe parcursul lucrării sale, folosind rețeaua informativă, mijloacele <S> și <T.O.> s-a mai stabilit că se află în relații apropiate cu părinții, menținând legătura cu aceștia pe cale telefonică și prin corespondență. /.../ Deoarece din anul 1981 și până în prezent nu și-a vizitat țara /.../ propun încetarea lucrării din cadrul evidenței dosarului de problemă /.../. De asemenea, propunem menținerea sa în evidențele de securitate, urmând să fie lucrat în continuare prin legătura sa C.F. (fratele) din Ploiești.” De asemenea, în nota informativă a sursei „Tamblac”, pe care pârâtul, în calitate de ofițer de legătură, a dirijat-o, se menționează următoarele: „C. /.../ este lucrat în supraveghere informativă, fiind cunoscut ca fugar. Sursa are sarcina de a recontacta pe soție, pentru a intra în posesia adresei lui, în scopul de a-i scrie și acționa pe linia influențării sale de a se reîntoarce în țară. O copie a notei la caz pentru exploatare. Identificarea fostului director al coop. <Higiена> și stabilirea cine sunt fiicele acestuia plecate din țară și verificări asupra lor”.

Reclamantul a arătat că, în perioada comunistă, emigrarea era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații. De altfel, dorința de a părăsi țara era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate. De asemenea, este cunoscut faptul că emigrarea era privită cu suspiciune de către organele în drept, pe motiv că, astfel, cetățenii români ajunși în străinătate, puteau oferi informații despre situația economică și socială a României, destrămând astfel

barierele informaționale controlate de partid. Încălcarea drepturilor se extindea de la titularul dosarului către membrii familiei sale, care „aveau obligația” de a-l determina să se întoarcă în țară. De cele mai multe ori consecințele erau mai acut resimțite de cei care rămâneau acasă și deveneau ținta organelor de Securitate.

Reclamantul a susținut că, prin realizarea măsurilor trasate, respectiv instalarea de tehnică operativă, deschiderea scrisorilor și interceptarea convorbirilor, persoanei urmărite i s-a încălcat dreptul la viața privată și la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice. Important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate, fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu țineau de apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată.

Reclamantul a mai arătat că definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Din punct de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale la care România era parte, se înscrie în sfera lucrătorilor Securității, în sensul OUG nr. 24/2008.

În drept, reclamantul a invocat art. 1 alin. 7, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, art. 27 alin. 1 și alin. 5 și art. 35 alin. 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin hotărârea nr. 2/2008.

În dovedire, reclamantul a depus la dosar înscrisuri (filele 10-34).

Acțiunea este scutită de plata taxei judiciare de timbru.

2. Întâmpinarea și răspunsul la întâmpinare.

Prin întâmpinarea depusă la dosar în data de 16.12.2014 (fila 37-39), pârâtul Socol Valeriu a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât, deși a avut calitatea de angajat al Securității, totuși nu a desfășurat activități prin care să fi suprimat sau știrbit drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Astfel, a învederat că a activat ca locotenent colonel în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Prahova, Serviciul 3, în perioada 1981-1983, când a pus în aplicare dispozițiile cu caracter de comandament militar ale superiorilor, în conformitate cu cerințele muncii de contraspionaj și ale legislației în vigoare la acea vreme.

Referitor la cazul monitorizării/urmăririi informative a numitului C.D., de profesie agent de turism, membru PCR, a arătat următoarele: acesta, în urma unei călătorii întreprinse în China și Maroc, a refuzat revenirea în țară, iar după scurt timp a fost internat într-un lagăr din Austria, anchetat de organele de poliție și tatonat de funcționari ai postului de radio Europa Liberă, în vederea acordării unui interviu denigrator, dușmănos și calomniator la adresa realităților țării noastre (lucru cu care obiectivul nu a fost de acord); a propus lucrarea sa în evidența dos. de problemă și întreprinderea unor măsuri informativ-operative, măsuri necesare ținând cont de situația lui C.D. și mai ales de riscurile la care era expus, conform

acțiunilor întreprinse de către autoritățile austriece și discuțiilor ulterioare purtate cu soția sa, respectiv cu fiica fostului președinte al cooperativei „IGIENA”, din care a reieșit faptul că a cerut plecarea în S.U.A. sau Canada la un moment dat, dar a fost refuzat pentru „lipsă de încredere”, datorită faptului că în chestionarul prezentat spre completare și avizarea sa ca emigrant legal nu a recunoscut că este membru de partid, dar și că avea o situație materială destul de precară, le ceruse părinților haine de iarnă, așteptând în lagăr plecarea în altă țară vestică, nefiind dorit nici în Austria, nici în SUA sau Canada; revenirea lui în țară avea, pe lângă împiedicarea de a mai comite ilegalitatea de a se afla în Austria, și rolul de a-i reda stabilitatea și siguranța de a trăi în țara sa, fără a fi persecutat și îngrădit de către alte state; după o perioadă de timp în care s-a observat faptul că acesta nu și-a vizitat țara, exprimându-și dorința de a fi vizitat de către părinți și de către frate, s-a dispus încetarea lucrării din cadrul evidenței dosarului de problemă a numitului [REDACTAT] și clasarea materialului la B.I.D. (Biroul de Informatică și Documentare), ca material de mică importanță operativă.

Pârâtul a susținut că refuzul persoanei urmărite de a reveni în țară, precum și internarea acestuia într-un lagăr de către autoritățile din Austria, anchetarea de către organele de poliție și tatonarea în vederea acordării unui interviu denigrator la adresa țării noastre la postul de radio România Liberă, pe parcursul șederii sale pe teritoriul străin, reprezintă factori care amenințau sau aduceau atingere securității naționale. A mai precizat pârâtul că a avut o conduită profesională corectă, imparțială și obiectivă. De asemenea, a susținut că nu s-a produs încălcarea dreptului la viață privată și nici a dreptului la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice, întrucât măsurile dispuse au fost adoptate pentru a apăra securitatea statului, având în vedere că activitatea persoanei urmărite putea reprezenta o amenințare și o încălcare a codului moral și a legilor impuse de statul român.

În drept, pârâtul a invocat art. 205 din Codul de procedură civilă.

Prin răspunsul la întâmpinare depus la dosar în data de 07.01.2015 (filele 43-47), reclamantul nu a învederat aspecte suplimentare celor arătate prin acțiunea introductivă.

În drept, reclamantul a invocat art. 201 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

3. Soluția instanței.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008, pentru a se constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității, motiv pentru care prezenta acțiune urmează a fi admisă, pentru următoarele considerente de fapt și de drept:

Din analiza preambulului și a prevederilor OUG nr. 24/2008 rezultă că rațiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoașterii de către membrii unei societăți postcomuniste a fostului regim totalitar, depășirii nivelului organizatoric, intelectual și moral impus de un sistem caracterizat prin structuri și moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale, creării unei culturi politice autentice și a unei societăți civilizate, verificării *a posteriori* a comportamentului persoanelor care în prezent candidează pentru sau ocupă demnități ori funcții publice (aflându-se în situația de a fi garanții Constituției și ai democrației) ori dețin titluri care implică o dimensiune

morală primordială, legea neavând un scop punitiv și neinstituind o responsabilitate penală a celor în privința cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securității.

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reține că OUG nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarului întocmit de Securitate sau care au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturi și libertăți fundamentale în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței investite cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător sau, după caz, colaborator al Securității, nu este acela de a stabili vinovații, de a aplica pedepse și de a le individualiza, nerealizând o justiție retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudența C.E.D.O, ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Cu alte cuvinte, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în fiecare caz în parte (în același sens pronunțându-se și Curtea Constituțională a României prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009). Prin urmare, este evident că eventuala neîndeplinire a celor două condiții prevăzute de art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008 împiedică reținerea calității de lucrător al Securității, indiferent de prevederile preambulului acestui act normativ.

Analizând întrunirea condițiilor prevăzute de art. 2 lit. a) din OUG nr. 24/2008 în cazul pârâtului, Curtea constată că lucrătorul Securității a fost definit de legiuitor ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv de ofițer acoperit, în perioada 1945-1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Prima condiție prevăzută de textul legal („persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989”) este îndeplinită în cauză, în contextul în care pârâtul, în perioada 1981-1983, a avut gradul de locotenent colonel în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Prahova, Serviciul 3.

Și cea de-a doua condiție legală („în calitatea menționată la punctul 1, persoana să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”) este îndeplinită în cauză, în contextul în care din actele depuse de reclamant la dosar

rezultă că măsurile întreprinse sau încuviințate de pârât au încălcat drepturi și libertăți fundamentale, garantate de legislația din acea vreme, și anume dreptul la viață privată, precum și dreptul la secretul corespondenței și al convorbirilor telefonice.

Astfel, Curtea se va raporta la informațiile cuprinse în dosarul nr. I 263234 având ca titular pe [REDACTAT], care a formulat cererea nr. P 4826/11/17.02.2014 (fila 14), prin care a solicitat verificarea, sub aspectul constatării calității de lucrători ai Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului respectiv. În dosarul respectiv, pârâtul figurează în volumul I, la filele 1, 18 și 48. În ceea ce privește cererea formulată de [REDACTAT], Curtea constată că reclamantul doar a menționat-o în preambulul considerentelor acțiunii, fără a se raporta, în analiza condițiilor legale, la actele dosarului nr. I 261065, în care pârâtul figurează la fila 13. În acest context, date fiind limitele investiției stabilite de către reclmaant, Curtea se va raporta doar la actele aflate în dosarul nr. I 263234.

Astfel cum rezultă și din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/1197/15.05.2014, pârâtul, având gradul de locotenent colonel în cadrul Inspectoratului Județean de Securitate Prahova, Serviciul 3, a participat activ la supravegherea informativă a lui [REDACTAT], de profesie agent de turism, care, în urma unei călătorii întreprinse în China și Maroc, a refuzat revenirea în țară. Ulterior, a fost supravegheat informativ „în scopul cunoașterii naturii relațiilor cu legăturile din țară”. Astfel, „pentru a obține date cât mai complete despre situația sa, a intențiilor și planurilor de viitor, cât și pentru a acționa în direcția determinării lui să revină în țară”, pârâtul a propus „lucrarea sa în evidența dos. de problemă și întreprinderea următoarelor măsuri” informativ -operative: „prin inf. Tamblac, care se află în relații cu soția obiectivului, se va acționa în direcția contactării ei, pentru a stabili date cât mai complete despre situația prezentă a lui, de a-i obține adresa, și acționarea în paralel pentru a-l determina să revină în țară”; „pentru a obține date despre situația obiectivului și natura relațiilor cu familia, vor fi luate măsuri <S> (interceptarea corespondenței-n.n.) și <I.C.T.> (interceptarea convorbirilor telefonice-n.n.) la părinți și soție”.

În baza înscrisurilor aflate la dosar, Curtea constată că măsurile propuse de pârât au fost puse în aplicare. Astfel, instalarea tehnicii operative la domiciliul familiei persoanei urmărite a fost solicitată prin adresa din 04.11.1981, formular tipizat, completat olograf de lt. col. Socol Valeriu, indicativ 309/SV/, document în care se consemnează: „prin folosirea mijlocului T.O. ne interesează: date asupra soțului rămas ilegal în străinătate și aflat în Austria, intenții și planuri de viitor ale acestuia, intenții de revenire în țară, alte date privind conținutul relațiilor. Datele și informațiile rezultate vor fi trimise la indicativ 309/tov. lt. col. Socol Valeriu, tel. 198, care va asigura o permanentă cooperare cu Unitatea „T” în această problemă”.

Punerea în aplicare a măsurilor operative de interceptare a corespondenței și a convorbirilor telefonice purtate de titular cu familia din țară este confirmată și de nota informativă a sursei „Tamblac”, pe care pârâtul, în calitate de ofițer de legătură, a dirijat-o: „C. /.../ este lucrat în supraveghere informativă, fiind cunoscut ca fugar. Sursa are sarcina de a recontacta pe soție, pentru a intra în posesia adresei lui, în scopul de a-i scrie și acționa pe linia influențării sale de a se reîntoarce în țară. O copie a notei la caz pentru exploatare”.

De asemenea, în raportul cu propuneri de scoatere din cadrul evidenței dosarului de problemă a numitului C.D. din data de 14.06.1985 se menționează următoarele: "pe parcursul lucrării sale, folosind rețeaua informativă, mijloacele <S> și <T.O.>, s-a mai stabilit că se află în

relații apropiate cu părinții, menținând legătura cu aceștia pe cale telefonică și prin corespondență. Deoarece din anul 1981 și până în prezent nu și-a vizitat țara, propun încetarea lucrării din cadrul evidenței dosarului de problemă. Propunem menținerea sa în evidențele de securitate, urmând să fie lucrat în continuare prin legătura sa C.F. (fratele) din Ploiești."

Prin raportare la aceste înscrisuri, contrar celor susținute prin întâmpinare, Curtea constată că măsurile dispuse de pârât au avut ca obiectiv aspecte din viața privată a celui urmărit, poziția acestuia față de politica partidului comunist și a „orânduirii sociale din țara noastră”, opiniile și afirmațiile cu caracter politic, relațiile cu cetățeni străini sau cu cei români rămași în țară, intenția de a nu reveni în țară etc., iar nu aspecte care ar fi putut viza siguranța națională sau prevenirea săvârșirii unor infracțiuni contra statului și a economiei naționale. Este cunoscut că emigrarea era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, dovadă fiind și politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații. De altfel, dorința de a părăsi țara era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate. De asemenea, emigrarea era privită cu suspiciune de către organele statului, pe motiv că cetățenii români ajunși în străinătate puteau oferi informații despre situația economică și socială a României, destrămând astfel barierele informaționale controlate de partid.

Curtea constată că, prin măsurile dispuse, pârâtul a desfășurat activități specifice mecanismului de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și a realizat o încălcare nelegitimă și disproporționată a dreptului la viață privată și a secretului corespondenței. Încălcarea acestor drepturi s-a extins de la titularul dosarului către membrii familiei sale, care aveau „obligatia” de a-l determina să se întoarcă în țară.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului constituie activități prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, fără a se urmări un scop legitim și fără a se păstra un raport just de proporționalitate. Nu pot fi primite susținerile pârâtului din întâmpinare, întrucât din punctul de vedere al legiuitorului este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de pactele internaționale la care România era parte, se înscrie în sfera lucrătorilor Securității, în sensul dispozițiilor art. 2 lit. a) din OUG nr. 24/2008.

În consecință, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității, fiind îndeplinite ambele cerințe prevăzute de art. 2 lit. a) din OUG nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sectorul 3, în contradictoriu cu pârâtul SOCOL VALERIU, născut la data de 07.05.1939, în Ploiești, fiul lui Victor și Olimpia, domiciliat în [REDACTAT]

Constată calitatea pârâtului de lucrător al Securității.
Cu recurs în 15 zile de la comunicare, cererea pentru exercitarea căii de atac urmând a se depune la Curtea de Apel București-Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.
Pronunată în ședință publică azi, 16 aprilie 2015.

GREFIER
Mihaela Grigore

Red/thred. DDM/ 4 ex/ 19.05.2015